

Pachut' z oslavných tirád na německé občasně zdroje energie

MILAN SMUTNÝ

Média široce komunikovala zprávu o tom, jak v r. 2023 Německo vyrobilo už 55 % elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.

Výsledek deklasuje pokles ekonomiky, drahá energie a závislost na emisních zdrojích a dovozu elektřiny.

Meziročně Německo podle zprávy Spolkové agentury pro sítě (BNA) loni vyrobilo za celý rok 55 % elektřiny z obnovitelných, správněji nazývaných občasných zdrojů energie (OZE). To je mezeročně o 6,5 procenta více. Za celý rok 2023 Německo vyrobilo z OZE 251,2 TWh elektřiny, přičemž 118,7 TWh z toho připadá na pevninské větrné zdroje. Z uhelných, plynových a do polovina dubna také ze tří posledních jaderných elektráren Německo vyrobilo 197,2 TWh elektřiny, o 24 % mezeročně méně. V podílech jednotlivých druhů OZE připadá na vítr 31,1 % z celoroční produkce a na solární elektrárny 12,1 procenta. 3,4 % produkce elektřiny zajistily vodní a další zdroje, 8,4 % výroby si připsala biomasa, která je sice řazena mezi OZE, ale oficiálně produkuje 230 gramů CO₂ na vyrobenou kWh. Čistá výroba elektřiny v roce 2023 podle Zprávy Fraunhoferova institutu činila 457 TWh. To je přibližně o 26 TWh méně než v roce 2022, což je bezmála 6% mezeroční pokles navzdory přechodu na další statisíce elektromobilů a tepelných čerpadel.

Celá statistika je ale zásadně ovlivněna propadem německé ekonomiky, kdy loni dle předběžných údajů HDP mezeročně kleslo o 0,5 %. Propad ekonomiky a tím i spotřeby energie lze ilustrovat třeba na faktu, že než úsporami v drtivé míře poklesem hospodářského výkonu,

neřkuli dokonce zavíráním podniků a odchodem do zahraničí, loni také klesla meziročně spotřeba zemního plynu v průmyslu o pětinu a celková spotřeba v Německu o třetinu. Další zásadně zkreslujícím faktorem této statistiky je skutečnost, že uvádí pouze celoroční produkci OZE, která má ale s ohledem na svou závislost na povětrnostních podmínkách obrovské výkyvy od neuplatnitelné (ale placené) nadprodukce až po hluboké deficity. Kvůli nim Německo poprvé po 20 letech se loni stalo čistým dovozcem s importem cca 10 TWh elektřiny, i když Německo to zdůvodňuje levnější cenou elektřiny z dovozu.

Krátká odbočka k situaci v ČR. Dle vyjádření EGÚ Brno, které publikovala 5. ledna ČTK, výroba elektřiny v České republice v roce 2023 klesla meziročně o 10 % na 72 terawatthodiny (TWh) elektřiny (brutto). **Je to nejnižší výroba elektřiny v ČR od roku 2002.** Jak k tomu uvedl řídící konzultant EGÚ Brno Matěj Hrubý, ***“jde především o důsledek nižší ekonomické aktivity a stagnující výkonnosti ekonomik států EU. Nesouvisí to s aplikací technických úsporných úsporných opatření. Spotřeba elektřiny klesá i přes očekávanou elektrifikaci vytápění, dopravy a průmyslu. Nižší spotřeba se pak nepřímo promítá do poklesu výroby elektřiny z uhlí,***“ uvedl řídící konzultant EGÚ Brno Matěj Hrubý. Jinými slovy, aniž bychom podceňovali význam samovýroby ze solárních zdrojů, ve vztahu ke spotřebě elektřiny ze stabilních zdrojů se Česká republika ekonomicky vrátila o 20 let zpět! S tím jsou spojeny také mnohamiliardové výpadky z výběru 21% DPH z čisté spotřeby elektřiny pro státní rozpočet.

Má-li dnes Německo ve větru a slunci už dvojnásobné krytí požadavků na největší základní zatížení v pracovní den v zimě (75 GW), kvůli stabilitě sítě a iracionálnímu zavření jaderných elektráren není dlouhodobě schopno se zřeknout spolehlivých emisích turbínových zdrojů, jež jsou s to samy o sobě opět pokrýt v plném výkonu německý

baseload. Německo provozuje v uhlí elektroenergetický výkon 38 GW (z poloviny v černém uhlí) a 32 GW v plynových elektrárnách. S tím, jak Německu docházejí dotační peníze na zelenou tranzici, došly také ministerstvu hospodářství a ochrany klimatu v držení ministra Roberta Habecka (Zelení) prostředky na dotování nových paroplynových elektráren, které měly v nově instalovaném výkonu 25 GW a v asi 55 elektrárnách do roku 2030 klíčovou kapacitu z uhlí nahradit. Současně existuje plán, že zemní plyn musí po roce 2035 nahradit vodík. Proto se do neisté perspektivy stavby plynových elektráren nehrne nikdo v Německu a podobně ani v Česku.

Výsledkem je **doslova explozivní informace** (kterou česká mainstreamová média velkoryse přehlédla, protože nezapadá do převládajícího narativu optimistické zelené tranzice), že již zmiňovaná ***Spolková agentura agentura pro síť (BNA) koncem roku 2023 dle zprávy deníku Die Welt zakázala nejméně do března 2031 plánované odstavení 26 německých uhelných elektráren.*** BNA tak učinila s předstihem kvůli plánování ekonomiky a zajištění personálů provozovatelů elektráren. Tím se také hroutí ale i plány daných provozovatelů na dosažení jejich deklarovaných cílů omezení emisí.

Důvodem je, že elektrárny budou i po roce 2030 stále považovány za „systémově důležité“, a proto musí zůstat v provozu, aby byla zajištěna stabilita sítě. Uhelné elektrárny mají sloužit pouze mimo trh jako záložní zdroje, které jsou k dispozici na vyžádání, a plánuje se, že po roce 2030 již nebudou na trhu aktivní žádné uhelné elektrárny. Ovšem i pro záložní elektrárny je nutná licence k dlouhodobému provozu. A také musí dostávat tzv. kapacitní platby, jež by kompenzovaly ekonomické ztráty z nedostatečně velkého provozu. Podle deníku by to skeptici mohli interpretovat jako postupný ústup od ambiciózních cílů současného vyřazování uhelných elektráren poté, co již v dubnu 2023 byly uzavřeny poslední tři německé jaderné elektrárny. Rozhodnutí

BNA také představuje jakési hlasování o nedůvěře „energetické strategii“, kterou plánoval ministr a vicekancléř Robert Habeck (Zelení). S jejich možnou přestavbou po roce 2035 na vodík s cílem nahradit ztráty výkonu již uzavřených jaderných a plánovitě zavíraných uhelných elektráren. Tahle facka do tváře ministra Habecka je o to hlasitější, že BNA spadá do kompetence jím řízeného mocného ministerstva.

Přesto se tyto faktické zpětné kroky v zelené německé tranzici jménem Energiewende, která už přišla daňové poplatníky od roku 2000 na více než 500 miliard eur (12,3 bilionů korun), snažilo Habeckovo ministerstvo přehlušit na sociálních sítích vítězoslavným zvoláním, že „padesátiprocentní hranice získané elektřiny z obnovitelných zdrojů energie byla pokořena“. K tomu je třeba dodat tu nejtvrďší porážku v německé zelené politice, která se stala příkladem i pro ideologii Green Deal a její legislativní balíček „Fit for 55“ (snížení emisí do roku 2030 v EU o 55 % proti roku 1990, Němci si cíl ztvrdili na 65% pokles). Celá tato ideologie je postavena na boji s klimatickou změnou, za kterou prý klíčově mohou skleníkové plyny a s nich údajně nejvíce oxid uhličitý CO₂. Ovšem když se laskavý čtenář podívá na speciální energetický portál [Electricity Map](#), zjistí, že Německo za posledních 12 měsíců vyprodukovalo 431 gramů ekvivalentu CO₂ na jednu kilowatthodinu vyrobené elektřiny. Proti průměru posledních 7 let je to **zvýšení o 14 gramů, neboli o 3,5 %**. Jaderná Francie produkuje dlouhodobě kolem 60 gramů CO₂/kWh. Německo od roku 1990 snížilo emise CO₂ jako téměř žádná jiná průmyslová země – minus 36 %. To nestačí k zastavení globálního oteplování, protože za stejné období vzrostly emise v Číně o 362 % a v Indii o 369 % s tendencí dalšího růstu spalováním uhlí.

K tomu je nutno dodat, že téma snižování emisí se vlastně klíčově vztahuje jen na elektroenergetiku, protože jinak ekonomika Německa i celého světa v primárních zdrojích energie závisí z více než 80 % na

fosilních surovinách: uhlí, ropě a zemním plynu. Dle vládní Agentury USA pro informace v energetice jejich spotřeba do roku 2050 dále poroste.

Vinou slepé sázky hlavně na solární a větrné zdroje Německo vybuodovalo drahou paralelní energetiku, kde logicky musí „zálohovat“ energetické zdroje odvislé od počasí stabilní turbínové zdroje. Ovšem obě souběžné větve energeticky musí být dotované, a navíc vyžadují obrovské náklady na posílení a správu sítě. Daně a poplatky vybírané německým státem už tvoří 75 procent ceny elektřiny pro domácnosti. Systém se svými poplatky, daněmi a odvody povede v dohledné době ke stále vyšším cenám elektřiny, protože náklady zejména na distribuci a záložní zdroje budou v budoucnu dále růst. Hnacími faktory je další rozšiřování systémů zelené elektřiny, posilování a správy sítí a především každoročně se zvyšující daň z CO₂.

Přesně totéž hrozí České republice, která pod tlakem národní i unijní zelené lobby a ideologie chce energetiku Česka kopírováním podstaty německé Energiewende nesmyslně stavět také na solárních a větrných zdrojích a jejich zpětinásobením do roku 2030, což už spotřebitelé od letoška pocítí v prudce rostoucích nákladech a cenách elektřiny za distribuci. Přitom nejistota kolem stavby životně nutných čtyř velkých jaderných reaktorů pokračuje.

Jak uvedl německý energetický portál Blackout News, příjmy z prodeje zelené elektřiny jsou v posledních měsících v Německu trvale nižší než náklady. Proto také vážne výstavba neúnosně drahých větrných elektráren v pobřežních šelfech Německa, jež navíc stále nejsou energeticky propojeny kvalitními sítěmi s průmyslovým jihem země. V září 2023 byly výnosy pouhých 517 milionů eur, ale náklady v témže měsíci byly asi 2,3 miliardy eur – tedy více než čtyřikrát větší. Tato čísla naznačují, že financování obnovitelné energie nelze dosáhnout pouze prostřednictvím výnosů z prodeje a musí být nadále dotovány. Od září

2022 do září 2023 zaznamenala data v každém měsíci výrazné deficity. Nejlépe si vedl loňský leden s malým slunečním svitem se ztrátami kolem 50 milionů eur. Systémy zelené elektřiny vykázaly nejhorší výsledky v letních měsících červenec a srpen, kde musel stát – tedy daňoví poplatníci – platit až 1,84 miliardy eur měsíčně. Předpokládané náklady 10,6 miliardy eur pro 2024 by mohly být až příliš optimistické, protože celkové náklady od října 2022 do září 2023 se již pohybovaly kolem 12 miliard eur. Je pravděpodobné, že schodky budou v roce 2024 ještě vyšší, zejména s ohledem na to, že letos v září byl schodek ve srovnání s loňskem téměř třikrát vyšší. V zájmu snížení zátěže pro přímou cenu elektřiny převzal od roku 2022 hlavní poplatky za OZE přímo státní rozpočet, tedy nepřímě opět daňoví poplatníci. Kvůli rozpočtové díře ale stát od 1. ledna přímo do cen převedl rostoucí náklady na posilování a správu sítě v důsledku rostoucí kapacity OZE v hodnotě 5,5 miliardy eur přímo na spotřebitele. To letos každou spotřebovanou kWh Němcům zdraží v přepočtu o 0,80 Kč.

Ukazuje se, že v roce 2000 masivně zahájená německá zelená tranzice se nyní ocitla v pasti, protože za plynulých 23 let své tzv. obnovitelné zdroje, lépe občasně zdroje energie, neustále dotuje. A peníze docházejí. Celá oblast bez dotací vykazuje velmi složitou a často nemožnou ekonomickou návratnost, přičemž náklady na suroviny, komponenty pohříchu závislé hodně i na diktátorské Číně neustále rostou spolu s nemožností zajistit v Německu dostatek špičkových expertů. Přitom Německo jako průmyslové stanoviště s drahou pracovní silou a obrovskými náklady na energie ztrácí rychle svou konkurenceschopnost, což přináší doslova útěk firem z Německa do lacinějšího zahraničí, navíc bez německé byrokratické zátěže a vysokých daní. Pokud jako ozvěnu slyšíte stejné problémy z Česka, nemýlíte se.

smutny.blog.idnes.cz

- [About](#)
- [Latest Posts](#)

Redakce

Vážení čtenáři, chtěli bychom Vám všem poděkovat za finanční pomoc, kterou vyjadřujete podporu Pravému prostoru. Díky Vám tak můžeme stále nezávisle publikovat a pracovat na dalších vylepšeních. Níže uvedený graf představuje, kolika procenty nám Vaše příspěvky (dobrovolné předplatné) pomáhají na nutné měsíční náklady na provoz a zachování existence PP.

S úctou a pokorou děkujeme za jakýkoliv příspěvek, který nám společně pomůže PP dále rozvíjet. Můžete tak učinit platbou přes **PayPal**, poslat **Bitcoin** na adresu:

3HPkQ31E6U9Y9HhVSc1f2DXMkbmWq1ttJ5 nebo **příkazem na účet:**
4221012329/0800

(Pro platby ze zahraničí: IBAN: CZ07 0800 0000 0042 2101 2329, BIC: GIBA CZ PX), **QR platby**

Pokud chcete podpořit PP a nechcete, abychom mezi dárci zveřejnili vaše jméno, stačí do zprávy pro příjemce uvést: Anonym. Pokud máte zájem o vydání potvrzení o poskytnutí daru (např. pro daňové účely), napište nám na redakční mail redakce@pravyprostor.net

Příspěvky za měsíc LEDEN 2024:

RNDr. Richard Čapek CSc. 400,- Kč, František Šmíd 900,- Kč, Václav Červinka 200,- Kč, Peter Keklak 100,- Kč, Karel Klouček 500,- Kč, Marek Janičko 250,- Kč, Petr Franc 500,- Kč, Roman Dubravský 500,- Kč, ing. Jan Dvořák 100,- Kč, Dr. Ilja Baudyš 500,- Kč, Aleš Drnovský 200,- Kč, Jan Procházka 500,- Kč, David Bezděk 250,- Kč, RNDr. Václav Vohánka 1000,- Kč, Libor Loup 200,- Kč, Petr Šimíček 300,- Kč, Milan Kostelnak 300,- Kč, Ladislav Konopka 300,- Kč, Miloslav Hujer 50,- Kč, František Burda 50,- Kč, Iva Majerčíková 200,- Kč, ing. Bohumír Mottl 400,- Kč, Martin Vacek 500,- Kč, Miroslav Andreska 300,- Kč

Celkem za měsíc: ... 8 500,00 Kč

Vybráno 18.88%

Chci vlastní ikonu u diskuzních příspěvků. [Jak na to?](#)

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

Podle českých zákonů jsme povinni na žádost orgánů činných v trestním řízení poskytnout veškeré informace o vás shromážděné systémem (IP adresa, pošta, vaše příspěvky atd.).) **Žádáme vás, abyste do diskuze na naší stránce nedávali komentáře, které by mohly naplnit skutkovou podstatu některých trestných činů zmíněných v trestním právu. Zejména nezveřejňujte příspěvky rasistické, podněcující násilí nebo nenávist na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národnostního nebo společenského původu, národnosti nebo etnické skupiny atd.** Zjistěte více o povinnostech diskutéra v pravidlech našeho portálu, které je povinen prostudovat každý diskutér. Zveřejněním diskusního příspěvku potvrzujete, že jste studovali, pochopili pravidla a berete za svůj příspěvek plnou zodpovědnost.

Jak přidat ikonu Pravého Prostoru na plochu mobilu či tabletu? [Návod ZDE.](#)

Náhledové fotografie k článkům jsou většinou ilustrační.

Administrace: [Redakce](#) on 7.1.2024.on 6.1.2024.

★ ★ ★ ★ ★ (4 votes, average: **5,00** out of 5)